

Sievietes – LNS virzītājspēks

Latvijas Nedzirdīgo savienības darbību pamatā virza sievietes. Kāpēc? Paskatīsimies statistiku, kāda vēl nekad nav apkopota – tālāk lasiet 2. lappusē

Jaunieši iepazīst LNS darbību

LNS, kā jau katru gadu, bija atkal atvērta tradicionālajai Ēnu dienai. Arī šogad pie mums ieradās jaunieši no Valmieras. Par viņu radošajiem darbiem un citiem piedzīvojumiem LNS, RC un SPC lasiet tālāk 7. lappusē

Sveicam LNS Goda biedrus!

- ☩ *Lika Laima tādu mūžu –*
- ☩ *Nevien vieglu, nevien grūtu:*
- ☩ *Kādu mūžu Laima lēma,*
- ☩ *Tādu mūžu jādzīvo.*

Latvijas Nedzirdīgo savienības valde sirsnīgi sveic LNS Goda biedrus

**MARUTU PITERNIECI,
INDULI PĀŽI un
DZINTRU LIGITU HERBSTI**

viņu dzīves jubilejā, novēl saglabāt mo-
žumu, dzīvesprieku, veselību un patrio-
tismu pret savu nedzirdīgo kopienu!

Lai jums viss izdodas, iecerētais un
saprētais piepildās!

Lasiet rakstus par Induli – KS nr. 12 (2017)
par Dzintru 4. un par Marutu – 5. lpp.!

Sievietes – LNS virzītājspēks

LNS prezidente un abas viceprezidentes ir sievietes. Domē 13 sievietes, 6 vīrieši. LNS valdē ir 4 dāmas un 3 vīrieši.

Kopš Pļaviņu biedrības likvidēšanas arī visu 8 atlikušo biedrību priekšsēdētājas ir sievietes. LNS Jauniešu centra padomē, ieskaitot vadītāju, – neviena puīša. No LNS četrām SIA trīs vada sievietes.

LNS nodalās jau kļūst interesantāk: Valsts deleģēto sociālo pakalpojumu nodaļā ir ideāls līdzsvars – 2 sievietes un 2 vīrieši. Vienīgā struktūra, kurā vīriešu divreiz vairāk, ir Informācijas nodaļa: 2 vīrieši, viena sieviete, bravo! Bet Projektu nodaļā atkal tikai un vienīgi sievietes.

Bet kā ir mūsu četros uzņēmumos?

SIA "LNS Rehabilitācijas centrs" ir 86 darbinieki, no tiem 71 sieviete. RC ir 3 nodaļas, visas vada sievietes. No 32 tulkkiem tikai 4 ir vīrieši.

"LNS nekustamajos īpašumos" ir 27 darbinieki. No tiem 20 sievietes. SIA "LNS DANE" strādā 54 darbinieki, no tiem 45 ir sievietes. SIA "LNS Surdotehnikās palīdzības centrs" strādā 31 darbinieks, no tiem 26 sievietes un 5 vīrieši.

Iepriekšējos gados "Kopsolī" Sieviešu dienā pietiekami daudz par sievietēm izteicās vīrieši. Šajā numurā pajautājam LNS prezidentes Sandras Gerenovskas viedokli par to, kā ir vadīt organizāciju, kurā visa galvenā vara pieder sievietēm. Vai vīrieši nav mazliet atstumti?

LNS prezidente SANDRA GERENOVSKA:

"Personīgi nejūtu, ka visa no-teikšana ir sievietēm. Mūsu kolēģi vīrieši savas tiesības ļoti labi zina, un mēs, sievietes, cenšamies viņus īpaši neaizvainot un viņu tiesības nepārkāpt. Ko mēs darītu bez mūsu vīriešiem? Būtu garlaicīgi. Vīriešu padoms un izpalīdzīga roka vienmēr noder.

Ir jājautā vīriešiem, kā viņi jūtas lielajā sieviešu kolektīvā? Varbūt vienam otram vīrietim mūsu kolektīvā ir grūtāk, jo bija pierasts, ka agrāk gadu gadiem vadītāji bija vīriešu dzimtes pārstāvji, un tagad it kā "jāpakļaujas" sievietēm.

Ar abām viceprezidentēm man ir lieliskas attiecības. Biedrību vadītājas pamatā ir pakļautas viceprezidentei Brigitai Lazdai. Un, cik man zināms, viņām kontakts ir labs, tāpēc es īpaši bez vajadzības neiejaucos.

Runājot par Rehabilitācijas centra kolēģiem, mēs kopā strādājam jau 6 gadus, Nodaļu vadītājam uzticos. Kopā esam izga-juši cauri priekiem un asarām, ir daudz kas piedzīvots, esam savā starpā vairāk vai mazāk piespīpējušās. Bez tā nebūtu iespējams strādāt." ▲

LNS cīnās par LTV raidījumu pieejamību

LNS prezidente SANDRA GERENOVSKA

13. FEBRUĀRĪ

Kopā ar viceprezidenti Inesi Immuri tikšanās Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijā par likumprojekta „**Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu un to pārvaldības likums**” otrajam lasījumam iesniegtiem priekšlikumiem.

LNS rosina, lai likumā tiktu iekļauts latviešu zīmju valodas un subtitru lietojums elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos.

Piemēram daži ierosinājumi – papildināt likumprojekta 8. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā: **sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem pakāpeniski jāpielāgo savs saturs personām ar dzirdes zudumu, nodrošinot, ka tas vienlīdz pieejams ar subtitriem latviešu valodā vai latviešu zīmju valodā.**

Tas attiecas arī uz visiem sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju paziņojumiem, politisko reklāmu, ziņu raidījumiem (arī sporta ziņām un laika prognozi), raidījumiem par politiku, kā arī programmām cilvēkiem ar invaliditāti; kinodarbiem, kultūras, izklaides un citiem raidījumiem sabiedriskā pasūtījuma ietvaros to pārraides laikā no plkst. 6 līdz 24.

LNS rosina LTV pieejamību ar subtitriem latviešu valodā vai zīmju valodā nodrošināt šādā apmērā:

- vismaz sešas stundas katrā kalendārajā dienā 2019. gadā;
- vismaz astoņas stundas katrā kalendārajā dienā 2020. gadā;
- vismaz desmit stundas katrā kalendārajā dienā 2021. gadā.
- pilnā apjomā – no 2022. gada.

Vēl LNS rosina topošajā likumā ietvert prasību, ka elektronisko plašsaziņas līdzekļiem ir pienākums pārraidīt raidījumus ar subtitriem, ko nodrošina sabiedriskais elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu sniedzējs, sinhroni ar attēla un skaņas signāliem, visās pārvades sistēmās, tīklos vai informācijas nesēju pakalpojumu izplatīšanas pārraides platformās.

14. FEBRUĀRĪ

Kopā ar viceprezidenti Brigitu Lazdu un Zīmju valodas tulkus nodaļas vadītāju Sarmīti Biščuhu Probācijas dienestā bija tikšanās ar LM vadības un Probācijas dienesta pārstāvjiem par turpmāko sadarbību.

15. FEBRUĀRĪ

Elvīras ielas mītnē Ēnu diena – Valmieras skolas audzēkņi iepazīstināti ar LNS darbu, iesaistīti radošajās

praktiskajās nodarbībās. (Skat rakstu atsevišķi – 7. lpp.)

19. FEBRUĀRĪ

LNS darbinieki sapulcē iepazīstināti ar informāciju par jauno iepirkumu nolikumu. Notika diskusijas par cenu apzināšanu un iepirkumu rīkošanu turpmāk utt.

26. FEBRUĀRĪ

Kopā ar viceprezidenti Inesi Immuri tikšanās ar uzņēmuma SIA REZBIT datorsistēmu izstrādātāju pārstāvi par iespējamo sadarbību palīgīdzekļa – aplikācijas izveidē vecākiem, pedagogiem un katram, kam saistība ar pirmsskolas vecuma bērniem vai arī bērniem/pieaugušajiem ar garīgiem un fiziskiem traucējumiem, lai sekmētu viņu dažādu prasmju apgušanu.

27. FEBRUĀRĪ

Kopā ar viceprezidenti Brigitu Lazdu un RC psiholoģi Sandru Freimani tikšanās ar Rīgas Internātvīdusskolas bērniem ar dzirdes traucējumiem vadību par turpmāko sadarbību, risinot dažādas bērnu ar dzirdes traucējumiem problēmas.

28. FEBRUĀRĪ

Kopā ar viceprezidenti Brigitu Lazdu dalība LM domnīcā par individuālā budžeta modeli, lai bērniem ar funkcionāliem traucējumiem nodrošinātu dažādus sociālos pakalpojumus. Budžeta Modelis plāno izmēģināt 10 Latvijas pašvaldībās, ietverot 100 bērnus ar funkcionāliem traucējumiem, to skaitā arī bērnus ar dzirdes traucējumiem.

5. MARTĀ

Kopā ar SIA "LNS Nekustamie īpašumi" valdes locekli Guntaru Pāvelu tikšanās ar Elvīras ielas 19 ēdnīcas pārstāvi par LNS siltināšanas projektu un turpmāko sadarbību.

6. MARTĀ

Notika sapulce par melodeklamācijas jubilejas pasākuma organizatoriskajiem darbiem.

LNS viceprezidente INESE IMMURE

Priekšlikumu sagatavošana kritērijiem pacientam draudzīgu iestāžu vērtēšanai. Konkursu "Pacientiem draudzīga iestāde" SUSTENTO Pacientu informācijas un tiesību aizsardzības centrs plāno organizēt šopavasār.

Priekšlikumu sagatavošana likumprojekta "Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu un to pārvaldības likums" par LTV raidījumu pieejamības paplašināšanu cilvēkiem ar dzirdes zudumu. ▲

ISSN 1407 - 0170

KOPSOLĪ

Redaktore: ILZE KOPMANE

Korespondents: ZIGMĀRS UNGURS

Datormakets: JURIS GRUNDULIS

Izdots ar Latvijas valsts finansējuma atbalstu (līguma Nr. LM2017/24-1-04/03)

Adrese: Elvīras iela 19, Rīga, LV 1083

E-pasts: kopsoli@lms.lv

Tel: 29180534

Latvijas Pasta indekss: 1012

Iespiests: SIA „GUTENBERGS DRUKA”

Fināls – ar lielu plusu

LNS projekts “Vēsturiskais ceļš uz simtgadi” tuvojas beigām. Projekta komanda jau sagatavojusi 8 videosīžetus, kuri veltīti mūsu Latvijas valsts simtgadei.

Videosīžeti publicēti LNS mājaslapas www.lns.lv Projektu sadaļā. Šobrīd notiek pēdējā – devītā sīžeta veidošana. Katrā videosīžetā viegli saprotamā latviešu zīmju valodā ar subtitriem latviešu valodā pastāstīts, ko nācās pārdzīvot mūsu valstij, lai

tā mūsdienās būtu neatkarīga un spēcīga.

Videosīžetu ilgums ir no 9 līdz 13 minūtēm. Šis projekts ir pavisam kaut kas jauns līdzšinējo projektu realizēšanas ziņā. No vienas puses, sarežģīts process, jo daudz kas no vajadzīgā nebija

paredzams projekta sagatavošanas procesā.

No otras puses, projekts tajā iesaistītajiem dalībniekiem deva iespēju gūt jaunu pieredzi, attīstīties radoši un profesionāli.

Projekta lielais pluss – tajā iesaistījās paši nedzirdīgie cilvēki, piemēram, vairāk nekā 30 video-modeļi dažādā vecumā ne tikai no Latvijas, bet arī no ārzemēm – Anglijas, Francijas, Īslandes, Zviedrijas.

Projekta realizācija nebūtu iespējama bez mūsu sadarbības partnera – Latvijas Nacionālā vēstures muzeja palīdzības gan ar filmēšanu muzeja telpās, gan ar vēsturisko materiālu atlasītiem.

Zane Lāce, Muzejpedagoģijas un izstāžu departamenta vadītājas vietniece atzīst: “*Latvijas Nacionālā vēstures muzeja misija*

ir ne tikai vākt un glabāt liecības par latviešu un pasaules kultūru, vēsturi, bet arī popularizēt un rādīt tās sabiedrībai. Tāpēc ar prieku iesaistījāties LNS projekta “Vēsturiskais ceļš uz simtgadi” īstenošanā. Novērtējam centību un sparību, ar kādu projekta autori reizēm grūti uztveramās tēmas skaidro, padara redzamas un saprotamas. Ir sarežģīti visu 100 gadus garo Latvijas vēstures posmu attēlot mazliet vairāk nekā 100 fotogrāfijās un video stāstos, taču projekta īstenošanai tas lieliski izdodas.” ▲

Raksts ir sagatavots ar Valsts kultūrkapitāla fonda finansiālu atbalstu finansētās mērķprogrammas “Latvijai – 100” ietvaros.

“Tukumā un ap Tukumu!”

No šī gada 1. marta līdz 20. decembrim notiek projekta “Tukumā un ap Tukumu!” realizācija ar Tukuma novada Domes līdzfinansējumu 1182,40 EUR apmērā.

Projekta mērķis ir sekmēt nedzirdīgo kopienas aktivitātes un saliedētas sabiedrības veidošanos, nodrošinot nedzirdīgiem cilvēkiem iesaisti lietderīgās brīvā laika pavadīšanas aktivitātēs. Notiks:

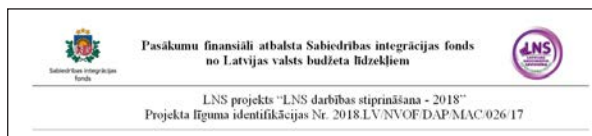
1) 18 rokdarbu nodarbības no 1. marta līdz 30. novembrim 2 reizes mēnesī – projekta dalībnieki mācīsies gatavot vainadziņus, rotas ar latvju zīmēm, aplikācijas, lentes, jostas u.c.

Rokdarbi tiks demonstrēti dažādos pasākumos: Tukuma grupā, Nedzirdīgo dienā Rīgā, pašdarbības festivālā Valmierā u. c.

2) 2 tīklošanas pasākumi – sadarbības veicināšanai un labās prakses pārņemšanai starp nedzirdīgo grupām/biedrībām Latvijā notiks pieredzes apmaiņas braucieni, veicinot jaunas sabiedriskās iniciatīvas Tukuma grupā. ▲

Projekts “Tukumā un ap Tukumu!” tiek realizēts ar Tukuma novada Domes finansiālu atbalstu.

LNS darbības stiprināšanai

Starp Sabiedrības integrācijas fondu un Latvijas Nedzirdīgo savienību noslēgts līgums par finansiālo atbalstu no Latvijas valsts budžeta projektam “LNS darbības stiprināšana – 2018”.

Projekts 14 993,28 EUR apmērā jārealizē līdz 2018. gada 31. oktobrim.

Tā mērķis ir stiprināt LNS darbību, sniedzot atbalstu kopumā 400 LNS darbiniekiem un biedriem – zināšanu pilnveidē, komunikācijas prasmju uzlabošanā, diskusijās un aktīvā līdzdarbībā, paaugstinot savu pilsonisko aktivitāti.

Projekta mērķa sasniegšanai notiks vairākas aktivitātes. Īsumā par tām!

Plānotas divas darbnīcas: “Vārdiskās komunikācijas prasmju paaugstināšana angļu valodā” un “Starptautiskās zīmju valodas prasmju paaugstināšana”.

Citas aktivitātes pilsonisko prasmju attīstībai: reģionālās diskusijas, informatīvā kampaņa un tematiskā izdevuma sagatavošana “Pilsoniskā līdzdalība un naida novēršana”, pasākumi “Atvērtā pilsoniskā platforma caur zīmju valodu” un “Nedzirdīgie – pilsoniskās sabiedrības daļa, kas izmanto zīmju valodu”,

paneļdiskusija par vārda un rīcības brīvību mūsdienās u.c.

Beigu posmā – priekšlasījums “Nacionālās identitātes, pilsoniskās sabiedrības un integrācijas politikas pamatnostādnes...” par to, kā tieši LNS jāstrādā, lai sekmētu mūsu demokrātiskās valsts attīstību ar savu plašāku iesaisti šajā procesā.

Noslēgumā notiks saviesīga pēcpusdienā “Integrēta sadarbība un atbildība – no plāniem līdz realizācijai” ar darba grupu atskaitēm par savu veikumu, debatēm un projekta “Vēsturiskais ceļš uz simtgadi” prezentāciju. ▲

Plašāku aprakstu lasiet LNS mājaslapas sadaļā Projekti

Raksts sagatavots ar Sabiedrības integrācijas fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Par raksta saturu atbild biedrība “Latvijas Nedzirdīgo savienība”.

“Tagad ir pavisam cits līmenis nekā manā laikā...”

Dzintrai Ligitai Herbstei LNS Goda biedra nosaukums piešķirts pavisam nesen (2017). Viņas kopējais darbības periods LNS ir 29 gadi. Viņa vadīja Smiltenes biedrību, 21 gadu bija LNS domē. Piedalījās daudzos LNS kongresos – no 1988. līdz 2005. gadam.

Smiltenes biedrība Dzintras darba sākumā atradās Tepera ezera malā. Aukstajās ziemās viņai nācās celties trijos naktī, lai 3 km ietu uz biedrību iekurināt krāsni un uzkopt telpas, lai tur ienākušie justos labi.

Par savām sabiedriskā un algotā darba gaitām viņa stāsta vaļsirdīgā intervijā KS.

Kā jutāties, uzzinot – jums piešķirts LNS Goda biedra nosaukums?

Bija neizsakāms savīļņojums ar prieka asarām acīs. Dzīvoju beidzamajos gados, tā teikt, nepamanāmi, tāpēc pat iedomāties nespēju, ka LNS par mani atcerēsies.

Atmiņā tad nāca ilgie darba gadi, kad strādāju pēc labākās sirdsapziņas, kamēr veselības stāvokļa dēļ nācās aiziet no tik aktīva darba. Pēc tam, dzīvojot Madonā, braucu uz Smiltenes biedrību reizi nedēļā. Pēc tam pārgāju uz Pļaviņu biedrību, kas man bija tuvāk.

Kādus savus veikumus LNS labā uzskatāt par visnozīmīgākajiem? Kas sagādāja gandarījumu?

Smiltenes biedrībā sāku strādāt 1982. gadā par tulkku, pēc tam par kluba vadītāju un no 1993. gada līdz 2009. gadam biju arī biedrības priekšsēdētāja.

Kad sāku strādāt, biedrībai bija 5 teritoriālās grupas. Tās centos saglabāt un regulāri ierasties pie biedriem Gulbenē, Valkā, Alūksnē – reizi mēnesī vai vismaz ceturksnī.

Bija gandarījums – tur cilvēki ļoti gaidīja, lai iepazīstinu ar jaunākajiem notikumiem biedrībā, LNS un pasaulē. Svinējām kopīgi Lieldienas, Mātes dienu, Nedzirdīgo dienu, Ziemassvētkus, apaļās jubilejas u.c.

Darba pienākumi bija jāveic arī uz vietas Smiltenes biedrībā.

Pasākumu reizēs palīdzēja aktīvisti. Agrāk, kad strādāju, visus papīra darbus veicu ar rokām. Visu informāciju meklēju avīzēs un žurnālos. Tagad tehnikas laikmets, dators ārkārtīgi atvieglo darbu, piemēram, ļoti ātri un viegli var sameklēt dažādus materiālus ikvienam pasākumam.

Man aizejot, tika likvidētas Balvu un Gulbenes grupas. Iemesls – esot maz biedru. Cik zinu, apkārtnē ir arī tādi nedzirdīgie, kuri nav biedrības uzskaitē, – domāju, vajadzētu viņus apciemot mājās un iesaistīt biedrībā.

Kas visvairāk palicis atmiņā no darbošanās biedrībā?

Tie ir visi LNS rīkote festivāli – no tiem divi Smiltēnē 2000. un 2008. gadā. Esmu bijusi klāt visos, izņemot Kuldīgā 2012. gadā un pagājušajā gadā Liepājā. Apmeklēju arī gandrīz visus Nedzirdīgo dienas pasākumus Rīgā. Skaista bija Smiltenes biedrības 50 gadu jubileja Tepera ezermalā, kā arī Alūksnē.

Krīzes laikā ar Arnolda Pavlina komandu

skeči un melodeklamācijas. Paldies par padomiem Ivetai Lācei no Valmieras, kura nekad neatteica, bieži ieradās pie mums uz mēģinājumiem. Vēl viena pateicība A. Pavlinam par to, ka uz Alūksnes grupas 60 gadu jubileju saņēmām lietošanā bijušās Surdocentra telpas.

Paldies arī alūksniešiem Herbertam Kirkelim un Anitai Ceplei, kuri uzturēja telpas un apkārtni kārtībā. Vēl mana pateicība Jaunpiebalgas grupas Cīruļu ģimenei – viņi atļāuj savu māju izmantot grupas vajadzībām jau no 1959. gada!

Domāju, lai cilvēku ievērotu un izvirzītu LNS Goda biedra nosaukuma piešķiršanai, viņam jābūt sabiedriski aktīvam, jāpalīdz organizēt pasākumus klubā, jāapmeklē laukos dzīvojošie biedri, jādalās ar padomu un idejām, jādarbojas LNS projektos, jāapgūst arvien jauna pieredze.

Ko darāt pašlaik?

Sekoju līdzī visam: abonēju “Latvijas Avīzi” ar žurnālu “Mājas Viesis”, Smiltenes novada laikrakstu “Ziemeļlatvija”, Madonas novada laikrakstu “Stars” un žurnālu “Citāda Pasaule”. Ļoti interesē viss, kas notiek LNS, tāpēc ar nepacietību vienmēr gaidu “Kopsoli”.

Esmu jau gados, man braukšana kaut kur prasa lielu piepūli, tomēr ļoti gribas būt savu likteņbiedru vidū. Bet man darba netrūkst,

piemēram, pašlaik beidzu šķirot vecos “Kopsoli” numurus no 1959. gada, tos man atveda no Smiltenes. Tagad ļoti interesanti pārlasīt par agrākiem notikumiem. No 1982. gada, kad es sāku strādāt, saglabājušies pilnīgi visi numuri.

Veidoju arī pierakstus par notikumiem Smiltenes biedrībā, vēl vajag apkopot notikušo konferenču datumus.

Kad Rīgas biedrības Pļaviņu grupā notiek pasākumi – cenšos aizbraukt, ja veselība atļauj. Uz

Smiltenes biedrību tagad aizbraucu labi ja reizi gadā.

Dzīvoju kopā ar vīru Artūru Laimoni. Pagājušajā gadā baznīcā atzīmējām mūsu laulības 25 gadu jubileju. Vīrs ir dzirdīgs, mēs draudzējāmies 23 gadus un tikai tad apprecējāmies. Dzīvojam mīļi un satīģi.

Svētdienās apmeklēju luterāņu baznīcu, cilvēki tur pretimnākoši – varu iztikt bez tulka. Tāda ir mana dzīve tagad!

Liels paldies par interviju. Lai laba veselība un dzīvesprieks, sagaidot savu dzīves 70 gadu jubileju! ▲

Zigmārs Ungurs

Foto: Valdis Krauklis un no Kopsoli arhīva

"Dzintras laikā" ar viņas piegādātajām tortēm mīlojušies daudzi...

tika uzcelti pilnīgi jauni rehabilitācijas centri Rīgā un Liepājā. Laikā, kad bijām uz izdzīvošanas robežas, prezidents ar panākumiem cīnījās par nedzirdīgajiem, lai viņiem būtu gaišāka nākotne un ērtāki pakalpojumu saņemšanas centri.

Kas jādara LNS biedriem, lai iegūtu LNS Goda biedra nosaukumu? Kurus cilvēkus gribētu izcelt?

Man to tagadējos apstākļos grūti pateikt, daudz kas mainījies. Mums ir rehabilitācijas centri, algoti darbinieki ar augstāko izglītību. Tas ir pavisam cits līmenis nekā manā laikā.

Arī pašdarbības līmenis mainās. Mums Smiltēnē pašdarbības tikpat kā nebija, tikai īsi

Maruta: Daudzi viņu labi atceras

Martā eksviceprezidentei, ilggadīgajai Rīgas RB vadītājai un LNS Goda biedrei Marutai Piteriecei (attēlā pa labi) apert skaista dzīves gadskārta. Daudzi viņu labi atceras, neraugoties uz to, ka jau ilgāku laiku viņa nav redzama LNS un Rītausmā. Sūtot vislabākos vēlējumus, paiesimies pa kopīgo atmiņu taku!

LNS izdevumā "Labākie. LNS Goda biedri. 1985 – 2007" rodamas šādas ziņas! Maruta Piteriece dzimusi Alūksnes ra-

19 strādāja tur. Mācījās arī Raiņa vakarskolā. Bet sirds vilka atpakaļ uz dzimto pusi, un tad Maruta pieņēma piedāvājumu kļūt par

Alūksnes nodaļas vadītāju, vienlaikus strādājot "maizesdarbu" LNB apavu iecirknī. Kad to likvidēja, atkal atgriezās galvaspilsētā – šoreiz par Rīgas biedrības priekšsēdētāju, šajā amatā nostrādājot 20 gadus.

Pēc pārciestas slimības dzirde sāka pasliktināties, un viņa nokļuva Valmieras Vājdzirdīgo skolas 9. klasē. Zīmju valodu neprata, komunicēt bija ļoti grūti un nācās daudz ko pārdzīvot. Tāpēc pārcēlās mācīties uz Rīgas Nedzirdīgo skolu. Tur ātri iejutās, sāka aktīvi darboties.

Rīgas biedrībā iestājās 17 gadu vecumā. Kad pabeidza skolu, aizbrauca atpakaļ uz laukiem, bet biedrība aicināja viņu kā savu aktīvo biedri atpakaļ uz Rīgu.

Maruta izlēma par labu Rīgai. Iestājās darbā aušanas cehā Zirgu ielā, bet pēc Rīgas MRU uzbūvēšanas Elvīras ielā

Alūksnes nodaļas vadītāju, vienlaikus strādājot "maizesdarbu" LNB apavu iecirknī. Kad to likvidēja, atkal atgriezās galvaspilsētā – šoreiz par Rīgas biedrības priekšsēdētāju, šajā amatā nostrādājot 20 gadus.

No 1993. gada pildīja LNS viceprezidentes pienākumus – gandrīz 12 gadus. Kādu laiku bija arī Rītausmas direktore.

Kādā intervijā "Kopsolī" viņa stāsta:

"Katra kongresa gaidās mocījos šaubās, vai spēšu turpināt darbu šajā amatā, bet prezidenta Pavlina pārliecināšana panāca, ka atkal un atkal noticēju – mēs spēsim visu iecerēto veikt.

Vienmēr atcerēšos pašdarbības festivālus, Nedzirdīgo dienas pasākumus, kur bija jāiegulda ļoti daudz enerģijas, nervu, bet rezultātā tomēr izjūsts arī liels gandarījums par to, ka šie pasākumi vērsās plašumā un vairumā.

Atmiņā paliks arī pirmie starptautiskie kongresi, uz kuriem tieši Arnolds Pavlins iedrošināja doties, tā ievadot mani pasaules apriņķī. Paldies viņam par to!" ▲

Zigmārs Ungurs

Foto: no Kopsolī arhīva

Laikabiedru atmiņas un novēlējumi

DZINTRA LIGITA HERBSTE, LNS Goda biedre: "Iepazīnos ar Marutu ļoti sen – Rītausmā..."

"Tas bija pirms daudziem gadiem, kad Rīgā ieradās no Smiltenes, lai mācītos tulku kursus. Maruta ienāca telpā smaidoša, sirsnīga un reizē stingra.

Viņa bija Saimniece savā darbības jomā – lielākos un mazākos pasākumos visu pārziņot un virzot ar izturētu stāju un konkrētu rīcību.

Prata ar cilvēkiem runāt. Visiem, cik spēja, palīdzēja, iedrošināja, pārliecināja... Kur gan viņa ņēma spēku un gudrību tik ilgus gadus, tas man paliek noslēpums.

Vienmēr viesmīlīgi tikām uzņemti mēs, atbraucēji no reģioniem. Kad ieradāmies uz sanāksmi Rīgā, pretī jau stāvēja saklāts kafijas galdiņš. Bieži Maruta silti pieminēja savus jaunības gadus Alūksnes biedrībā, brauca ciemos, līdz noliekti bija kliņģeris un ziedi.

Lai Dieviņš dod Marutai labu veselību un izturību nākamajos dzīves gados!" ▲

Atmiņās pakavējās arī **JAUTRĪTE GROMA**: "Bija jātiek pāri daudzām grūtībām..."

"Ar Marutu pazīstamas esam jau vairāk nekā pusi gadsimta, kad sāku strādāt Rīgas mācību un ražošanas kombinātā par tulci.

Jau tad no Alūksnes nodaļas, no Marutas kā tās vadītājas, reizēm pienāca pa vēstulītei ar lūgumu pieteikt alūksniešiem biļetes uz cirku vai tamlīdzīgām darbībām, bet tā bija tāda pazišanās neklātienē, pa gabalu.

Tuvāk jau sapazināties gados, kad notika Rītausmas mutvārdu žurnāla dalībnieku braucieni pie alūksniešiem, – tur vienmēr sagaidīja Maruta ar tādu viesmīlības siltumu, ka tālā ceļa nogurums uzreiz izzuda.

Pārņākšana darbā uz Rīgu veicināja Marutas iekļaušanos daudzās darbības jomās, kur viņa varēja kārtīgi likt lietā savas organizatoriskās spējas un radošo izdomu.

Nebija nekāds brīnums redzēt Rītausmas direktori sarīkojumos klājam galdus, sapošam telpas, lai ātri vien pēc maza atelpas brīža saņemtos un ar saimnieces stāju godam sagādātu apmeklētājus. Pēc tam viņa no skatuves ar cieņu un radošu izdomu novadīja visu pasākumu līdz galam. Maruta nekad nav baidījies, kautrējies vai darīt jebkuru darbu, kas attiecīgā brīdī nepieciešams.

Pie Marutas Rīgas biedrībā un Rītausmā strādāju tajos laikos, kad daudz kas mainījās visā Latvijā un arī mūsu LNS sistēmā un arī Marutas dzīvē un darba pienākumos. To laiku vadošajam tandēmam – LNS prezidentam Arnoldam Pavlinam kopā ar viceprezidenti Marutu bija jātiek pāri daudzām grūtībām, lai LNS turētos uz viļņa.

Visādi gājis pirmajos LNS projektos, kuros sākumā bija jāķepurojas kā kaķēniem. Bet tad tika likts pamats LNS lielajam darbam projektu ietvaros, un tagad LNS, šķiet, jau ir viena no līderorganizācijām projektu apguvē Latvijas pārējo NVO vidū.

Marutas personīgajā kontā var ierakstīt daudzus panākumus, kas paliks LNS vēsturē: Nedzirdīgo dienas atzīmēšana Jāņa sētā un Vērmanģdārzā, festivāli, jumts Rītausmai, nedzirdīgo luterāņu draudze, transporta atlaistu izcīņa Rīgā, sadraudzība ar Sustento un citus. Viss tika darīts ar prieku un pilnu atdevi – šeit minu tikai spilgtākos, kas saglabājušies manā atmiņā.

Tagad jau krietnu laiku neesam redzējušās, jo dzīvojam katra savā Rīgas pusē, bet uz katriem Ziemassvētkiem man pienāk rokkrastā rakstīta apsveikuma kartiņa, un rokkrasts ir tas pats kā sensenos laikos vēstulēs no Alūksnes.

Maruta! Sūtu tev sirsnīgus sveicienus pusapajā dzīves jubilejā! Veselību un izturību – to visvairāk vajag. Turies pie šīm vērtībām ar abām rokām!" ▲

Iepazīšanās vēl turpinās

Jau vairākus mēnešus SIA "LNS Nekustamie īpašumi" ir jauns vadītājs Guntars Pāvēls, kurš šajā amatā nomainījis Vari Strazdiņu. Kā veicas LNS jaunajam darbiniekam, iejūtoties atbildīgā darba postenī? Par to šajā "Kopsolī" intervijā!

Kāds bija jūsu pirmais iespaids, ienākot līdz tam jums pavisam svešā sistēmā – LNS? Vai iepriekš bijusi saskarsme ar kādu nedzirdīgu cilvēku?

Pirmais iespaids par LNS man veidojas labs un pozitīvs. Man iepriekš nav bijusi saskarsme ar nedzirdīgiem cilvēkiem. Strādājot šajā sistēmā, tas notiek arvien biežāk. Katrā darbavietā ir jāapgūst daudz kas jauns, un šobrīd tas attiecas arī uz savstarpējo komunikāciju ar nedzirdīgiem cilvēkiem.

Vai, piesakoties darbā, zinājāt, ka LNS pieder tik daudz nekustamu īpašumu visā Latvijā?

Piesakoties darbā, apzināju situāciju un redzēju, ka LNS pieder īpašumi Rīgā un citās pilsētās Latvijā. Sāku strādāt nesen – tikai pagājušā gada decembra sākumā. Vispirms bija jāiepazīstas ar visiem nekustamajiem īpašumiem un problēmām. Tas darbs vēl turpinās.

Kurus darbus uzskatāt par pirmām kārtām veicamiem?

Šogad ielānāta virkne darbu nekustamo īpašumu sakārtošanā. Ugunsdrošības un ugunsizsardzības sistēmas sakārtošana Rīgā Elvīras ielā 19 un Kandavas ielā 27. Darbi jau iesākti un rit uz priekšu – to vidū, piemēram, gatavošanās energoefektivitātes paaugstināšanas projektiem Elvīras ielā 19 k-2, Rīgā un J. Raiņa ielā 5a, Rēzeknē.

LNS biedri vēlas uzzināt, kas par cilvēku ir jaunais NĪ vadītājs. Lūdzu, pastā-

tiet par sevi – no kurienes esat, kur un ko mācījāties, strādājāt?

Esmu Latvijas Lauksaimniecības universitātē ieguvis inženiera – hidrotehniķa kvalifikāciju. Pēc studijām trīs obligātos gadus nostrādāju par tehnisko priekšmetu pasniedzēju (rasēšana, automobiļu un traktoru elektroiekārtas, mašīnu elementi).

Pēc tam visi darbi bijuši saistīti ar nekustamo īpašumu pārvaldīšanu un apsaimniekošanu. No 1996. gada dzīvoju Rīgā. Ilgus gadus strādāju Šveices kompānijas ARITEH AG meitas uzņēmumā SIA SWISSAGRAR – biju valdes loceklis, organizēju īpašumu apsaimniekošanu. Esmu sekmīgi organizējis daudzdzīvokļu mājas energoefektivitātes uzlabošanas projektu sadarbībā ar Latvijas investīciju un attīstības aģentūru.

Vai nekustamo īpašumu pārvaldīšana ir jūsu aicinājums, sirdij tuvākā profesija?

Man patīk darbs nekustamo īpašumu apsaimniekošanā un vispār visādas tehniskas lietas, arī celtniecība ir tuva un saprotama joma.

Ko darāt ārpus darba, kādas ir jūsu intereses, hobiji?

Brīvajā laikā patīk izbraukumi ar velosipēdu (siltajā laikā), pabūt pie jūras, lasīt dažādus žurnālus un grāmatas, noskatīties kādu labu filmu vai koncertu. ▲

Paldies par atbildēm!

Zigmārs Ungurs

Foto: no personiskā arhīva

VZ apskats

VZ Nr. 142 Kas ir aukstuma pirts – kriosauna?

Visi kriosaunas ārstnieciskais efekts rodas no aukstuma mīnus 130 līdz 160 grādiem. Tas dod ķermenim stimulu paātrināt asinsriti un vielmaiņu, organisms sāk pats sevi sakārtot, ārstēt.

VZ Nr. 145 Uzmaniet savus mīļos!

Katru dienu Latvijā bez vēsts pazūd vidēji divi cilvēki. Gandrīz katru dienu sociālajos tīklos, piemēram, Facebook radinieki lūdz palīdzību atrast bez vēsts pazudušos bērnus, tuviniekus vai draugus. Daļa no viņiem tiek atrasti – dzīvi vai miruši.

VZ Nr. 149 Ja kādreiz gadījies sasist galvu

Vai nu nokrītām zemē, ieskrienam ar pieri durvīs, nokļūstam avārijā vai citādi... Ja pēc galvas sasišanas ir galvassāpes, slikta sajūta, tirpst roka vai kāja un tas nepāriet 2 nedēļu laikā, noteikti jāiet pie ārsta.

VZ Nr. 150 Mobilie telefoni var aizdegties vai vienkārši uzsprāgt

Tādi gadījumi jau bijuši. Piemēram, Latgalē kāda ģimene pat zaudēja māju, jo telefons aizdegās naktī, kad visi gulēja, un mājas otrais stāvs izdega pilnībā.

VZ Nr. 159 Vienmēr aktuāls ir jautājums par bērnu drošību

Par to jādodomā vienmēr – ceļā uz skolu un mājup, ģimenes izbraukumā, dodoties iepirkties... Vedot ar auto, līdz 10 gadu vecumam bērnus vajag piesprādzēt.

VZ Nr. 163 Autovadītājiem jābūt derīgai medicīniskai izziņai

Ja izziņas nav, tad jāmaksā naudassods – 40 eiro un autovadītāja apliecība tiks aizturēta līdz laikam, kad medicīniskā izziņa būs atjaunota.

VZ Nr. 164 Ja naudaszīmi nejausi saplēšam...

Ja to izmazgājam, ja suns apgrauzis vai arī veikalā saņemta aprakstīta banknote, piemēram, 50 eiro ar uzrakstītu telefona numuru? Vai tā ir derīga? Kā to apmainīt pret jaunu?

VZ Nr. 170 Bērnu drošība ceļā uz skolu...

Tā ir svarīga ne tikai personiskajā vai sabiedriskajā transportā. Vēl svarīgāka ir uzvedība uz ielas, īpaši, ja viņš uz skolu dodas viens pats. Likums nosaka: bērnu līdz septiņu gadu vecumam bez uzraudzības atstāt nedrīkst.

VZ Nr. 173 Ja Latvijā piešķirta invaliditātes vai vecuma pensija...

Pārceļoties uz dzīvi citā ES valstī, pensiju varēs saņemt tur. Taču mūsu VSAA katru gadu gribēs pārliecināties, ka pensijas saņēmējs ir dzīvs. Tāpēc personai Latvijas pensiju turpinās maksāt, ja tā katru gadu no 1. oktobra līdz 15. decembrim iesniegs VSAA nodalībai rakstisku pieprasījumu par pensijas izmaksas turpināšanu.

VZ Nr. 175 Ja cilvēks slimos...

Sirds un asinsvadu slimībās medikamenti tomēr nav vienīgie ārstēšanas līdzekļi. Ne mazāk svarīga ir regulāra fiziskā slodze. Veselam cilvēkam vajag 2 – 5 stundas fizisko slodzi nedēļā. Pacientam ar sirds un asinsvadu slimībām nepieciešama vismaz pusstunda vidējas slodzes 3 reizes nedēļā.

VZ Nr. 179 Nelaiemes gadījumi darbā

Visbiežāk tie notiek kokapstrādē, būvniecībā, taču no tiem nav pasargāts neviens. Arī tad, ja darbavietā darba laikā pakļūpi, nokrīti pa kāpnēm un gūsti traumas, tev iestājas darba nespēja un pienākas apdrošināšanas atlīdzība. Kā to saņemt?

VZ Nr. 180 Kas ir aplokšņu alga?

Tā ir alga, no kuras netiek maksāti nodokļi. Darba devējs darbiniekam saka: ja es godīgi nomaksāšu visus nodokļus par tevi, tad tev būs mazāka alga. Darbinieks nedomā par nākotni un piekrīt šādam risinājumam. Tā darba devējs un darbinieks vienojas, ka visu vai daļu algas darbinieks saņems neoficiāli, kā saka – aploksnē. Tas ir labi vai slikti? ▲

**Videoziņas var noskatīties
www.lns.lv un rc.lns.lv**

Rainiešu dzejas rindas Latvijas simtgadei

21. februārī, Starptautiskajā dzimtās valodas dienā, Raiņa 8.vakara (maņu) vidusskolā notika 16. nedzirdīgo jauniešu dzejas konkurss. Skolas zālē pulcējās jaunieši, lai Latvijas simtgades zīmē paši piedalītos šajā dzejas konkursā vai arī vērotu tā norisi.

Konkurss ir lieliska gadskārtēja tradīcija, kas skolā šogad notiek jau sešpadsmito reizi. Pēc ilgāka pārtraukuma tajā piedalījās arī dzirdīgie skolēni, kuri interešu izglītības programmas ietvaros apgūst zīmju valodu.

Dalībnieku sniegumu vērtēja žūrija:

Māra Lasmane – LNS valdes locekle, Brigita Lazda – LNS Rehabilitācijas centra Sociālās rehabilitācijas nodaļas vadītāja un LNS viceprezidente, kā arī ģimeņu viesi – vizuālie mākslinieki Krista un Reinis Dzudzillo.

Kopskaitā 14 dalībnieki bija rūpīgi gatavojušies. Konkursanti izpildīja dzejoļus par Latviju. Jaunieši bija izvēlējušies M. Zālītes, O. Vācieša, V. Plūdoņa, K. Skujenieka, I. Auziņa, J. Petera, L. Vāczemnieka dzeju.

Žūrija uzteica un nolēma apbalvot visus dalībniekus, bet **pirmo vietu piešķīra Elvīn Jēkabsonam no 12. klases**. Otro vietu ar neizšķirtu punktu skaitu ieguva **Loreta Krūka un leva Anna Gulbe no 11. klases**, trešajā vietā – 12. klases skolniece **Elīna Žurakovska**.

Elvis Jēkabsons ieguva arī skatītāju simpātiju balvu. LNS Jauniešu centra balvu saņēma **Loreta Krūka**. Sekojot tradīcijai, katrs žūrijas loceklis pasniedza arī savu speciālbavu.

Pēc konkursa paldies tika teiktas visiem skolotājiem, kas iesaistījās pasākuma organizēšanā. Ģimeņu pateicību par ieguldīto darbu izpelnījās skolotāja **Jolanta Znotiņa**.

Skolas ansamblis un melodeklamācijas grupa klātesošos sveica ar skanošiem un sirsnīgiem priekšnesumiem un kopā ar konkursantiem noslēgumā izpildīja R. Tigula un R. Bugavičutes dziesmu „Lec, saulīte”, kas iekļauta šīs vasaras Dziesmu svētku programmā.

Pēc sarīkojuma, neformālā atmosfērā mīlojoties ar klijēriem, dalībnieki un žūrija dalījās savos vērojumos un piedāvāja arī jaunus idejas turpmākajiem konkursiem, kuru atbilstība tiks piemērota konkursa integratīvajam raksturam. ▲

Uz tikšanos nākošgad!

Mārīte Mežsarga

Foto: Rūta Bernaua

Ēnu diena – ar daudziem jauniem piedzīvojumiem

Šogad Valmieras Gaujas krasta vidusskolas – attīstības centra 10. un 11. klases skolēni “ēnoja” Latvijas Nedzirdīgo savienībā.

LNS ieradās un ar tās veikto daudzpusīgo darbu iepazinās Ina Bodrova, Daniela Krilova, Laura Vicinska, Herberts Misa, Rolands Pintāns – kopā ar audzinātāju **PĀRSLU BEBRI**, no kuras saņēmām tālāk publicēto rakstu: “LNS prezidente un Rehabilitācijas centra vadītāja Sandra Gerenovska un viceprezidente Brigita Lazda mūs laipni sagaidīja jaunuzceltajā Rehabilitācijas centra ēkā, kur notika galvenā kopdarbošanās, var teikt, “ēnošana”.

Vispirms visus pie darba pielīka Rehabi-

litācijas centra speciālists Aldis Ādamsons, mācot, kā interesanti iesaiņot dāvanas. Savu iesaiņoto dāvanu katrs varēja paņemt sev atmiņai.

Pēc tam sociālā darbiniece Sandra Gutāne vēlēja, lai kopīgiem spēkiem taptu franču kēkss. Drīz vien kārdinošās smaržas izplatījās pa visu ēku. Tomēr tik viegli pie kūkas tikt nevarēja – ar Alda palīdzību pašiem bija jāuzservē gaumīgi rotāts galds!

Pie tējas tases brīvāk raisījās sarunas. Sandra Gerenovska mācīja, kā skolēniem izsargāties no apkrāpšanas internetā. Laiks steidzās ātri.

Sociālā darbiniece Sandra Gutāne mums izrādīja Rehabilitācijas centru, LNS galveno ēku, laikraksta “Kopsoli” redakciju un Surdotehniskās palīdzības centru.

Jauniešiem interesanta bija ielūkošanās Zīmju valodas attīstības nodaļā. Šeit speciālisti Ilona Liniņa, Lilita Janševska un Raifis Rūrāns iepazīstināja ar nodaļas darbu. Redzējām, kā tiek gatavota un pie LNS biedriem nonāk informācija. Drosmīgākie varēja paši mēģināt ierunāt zīmju valodā tekstu un pavērot to ekrānā. To uzdrīkstējās tikai Daniela. Izdevās labi. Visi saņēma kā dāvanu grāmatīņu

zīmju valodā kopā ar diskusijām.

Valsts pasūtījumu nodaļā pavadītais laiks arī bija vērtīgs. Speciālisti Ārija Medne un Ivars Kalniņš informēja jauniešus par valsts pasūtījuma realizāciju, nodrošinot sociālos pakalpojumus, kuri apmaksāti no valsts budžeta. Piemēram, tādi ir tulka pakalpojumi un dažādi surdotehniskie palīgīdzekļi.

Savukārt laikraksta “Kopsoli” redaktore Ilze Kopmane un korespondents Zigmārs Ungurs iepazīstināja jauniešus ar Informācijas nodaļas darbu un to, kā top kārtējais numurs.

“Ēnošanas” beigu posmā iegriezāmies Surdotehniskās palīdzības centrā. Te centra valdes priekšsēdētāja Inese Immure un izpilddirektors Eduards Bērziņš - Lācis nodemonstrēja valsts apmaksātos tehniskos palīgīdzekļus, kurus iespējams saņemt.

Par to, lai šī diena paliktu labā atmiņā rūpējās fotogrāfi Juris Grundulis un Valdis Krauklis. Diena patiešām bija piepildīta ar daudziem paliekošiem iespaidiem.

Paldies visiem par jauko uzņemšanu, jaunām zināšanām un pieredzi, ko skolēni guva par LNS darbu. Viss redzētais patīkami iedvesmoja arī mani, un tā par redzēto un pārdomāto uzrakstīju “Kopsoli”. ▲

Foto: Juris Grundulis

Rēzeknieši dodas uz Ludzu un uzņem viesus savās mājās

Rēzeknes RB jaunieši par godu Valentīndienai 17. februāra sestdienu izmantoja, lai izbaudītu gleznainos dabas skatus Latgalē, Latvijas senākajā pilsētā Ludzā.

Tur viņi apmeklēja Ludzas katoļu baznīcu, bet visvairāk sajūsmiņājās par Novadpētniecības muzejā redzēto. Pēc tam Cirmas pagasta viesu mājā „Zilgme” nosvinēja „Sirsniņdienu” ar atraktīvām spēlēm un pirtī iešanu.

27. februārī Rēzeknes RB iepazīšanās vizītē ieradās desmit cilvēku grupa – viesi no Polijas un Turcijas. Viņu mērķis bija iepazīt LNS Rēzeknes RB darbību un latviešu zīmju valodu (1. attēlā).

Viesi bija Erasmus+ projekta brīvprātīgie dalībnieki – dzirdīgi cilvēki, kuri vēlas apgūt starptautiskās zīmes, lai brīvi komunicētu ar nedzirdīgiem cilvēkiem visā pasaulē.

Viesi apliecināja savu vēlmi nākotnē sadarboties nedzirdīgo bērnu un jauniešu pieredzes apmaiņas programmas ietvaros.

Kuldīgā tradicionāli svin Mīlestības dienu

17. februārī kā ik gadu Kuldīgas RB atzīmēja Valentīndienu. Kā vienmēr tika ievērots dreskods (apgērba noteikumi), kurā jābūt sarkanai krāsai. Arī telpu dekoros un galdu klājumā – viss sarkans un sārts.

Pasākums aizsākās ar prognozi katram tā dalībniekam, kāds viņam būs 2018. gads. Tad svētku galds un jautras rotaļas līdz vēlai pēcpusdienai (2. attēlā).

Liepājnieki dod priekšroku muzejiem

16. februārī Liepājas biedri apmeklēja pilsētas muzeju, kur skatīja vairākas ekspozīcijas.

Piemēram, biedri vēroja keramikas mākslinieces Ineses Brants porcelāna izstādi „Mirdzums”, vizuālās mākslas izstādi „Liepājas māksla. 100 gadi”, fotomeistara Valta Kleina izstādi „11.”, kur foto uzņemti ar viedtālruni iPhone un nosaukti par aifonogrāfijām (iPhotography).

Noslēgumā grupa Liepājas muzeja Mācību centrā apmeklēja ekspozīciju “Kad kuģi ienāk ostā.”

Rīgas RB februāra aktivitāšu apskats

7. februārī Rītausmā ar prezentāciju par likumdošanas izmaiņām 2018. gadā uzstājās sociālā darbiniece Sandra Gutāne.

Tikšanās apmeklētāji saņēma atbildes uz saviem jautājumiem par darba likumdošanu, ģimenes tiesībām, bērnu pabalstiem, iespējām lūgt un saņemt materiālu palīdzību no valsts un pašvaldībām.

10. februārī Rīgas RB Kurzemes grupas 10 dalībnieki devās ekskursijā uz neparasto llūziju muzeju „Cosmos” Vecrīgā. Par redzētiem brīnumiem visi bija patīkami pārsteigti un iesaka arī citiem to apmeklēt (3. attēlā).

14. februārī Rītausmā ar sarkanām sirsnijām skaisti izrotātā zālē notika pasākums „Ar mīlestību par mīlestību”. Apmeklētāji ieradās ar smaidu un labā noskaņojumā, gērbusies viscaur vai daļēji sarkanos tērpos.

RB priekšsēdētāja Santa Kesenfelde parādīja plašu prezentāciju par mīlestības tēmu un Valentīndienas vēsturi.

Uzstājās Rītausmas jaunieši ar dejām un melodeklamācijām.

Foajē uz lielā ekrāna varēja noskatīties mākslas filmu „Romeo un Džuljeta”, kurā galvenās lomas pirms daudziem gadiem tēloja nedzirdīgie jaunieši Rita Fedotova un Armands Felkers (toreiz – Slemperš).

Nobeigumā Inita Puhovska noorganizēja jautrības spēles.

24. februārī Rīgas RB Ziemeļu grupas priekšsēdētājas Karmenas Verikas Ikaunieces vadībā 28 biedri ar tulci Maigu Grahojsku devās uz “ Stūra māju”. Talkā nāca brīvprātīgā tulce Jautrīte Groma.

Dalībnieki ar šausmām klausījās stāstus par čekas noziegumiem un iepazīnās ar slepenām cietuma telpām.

Smiltenieši deju festivālā Lietuvā

24. februārī deju studijas “Kristāls” integrācijas grupa “Just Us”, kurā piedalās arī nedzirdīgie smiltenieši, kopā ar jauniešu deju grupu “Javarte” pēc īpaša ielūguma Kauņā, Lietuvā piedalījās starptautiskā deju festivālā/konkursā.

Tas norisinājās Vitauto Dižojo universitātes koncertzālē. “Just Us” uzstājās ar divām dejām – “Rumba” un “Tautumeitas”.

Mūsu dejojājiem izdevās iegūt nominācijas par emocionāli izpildītiem mākslinieciski teatraliem priekšnesumiem (4. attēlā).

Dejojājiem ar dzirdes traucējumiem izteikta īpaša pateicība par uzdrīkstēšanos piedalīties šāda veida pasākumā. ▲

Informāciju sniedza: Aiva Šilinska, Kristiāna Vincjuna, Mārīte Sarkane, Karmena Ikauniece, Līga Pauniņa, Vita Alksne, Gundega Paņko.

Foto: Vita Alksne, deju studija “Kristāls”, Jolanta Tutina, no Kuldīgas biedrības arhīva.

Pilna informācija un vairāk foto – LNS mājaslapas sadaļā Biedrību ziņas

LTV jaunumi – raidījumu cikli ar subtitriem

Latvijas Televīzija Latvijas simtgadei par godu regulāri gatavo un pārraida divus jaunus dokumentālos ciklus ar subtitriem.

Zemes stāsti

Kopā paredzēti 9 raidījumi ar subtitriem – skatāmi LTV 1 katru sestdienu plkst. 13

Raidījuma autors Armands Tripāns stāsta: “Šovasar, filmējot deviņus stāstus, mēs viesojāmies visos Latvijas novados. Ikvienā vietā sastapām cilvēkus, kas stipri savā pārliecībā un mīlestībā pret zemi un savu darbu laukos. Tas iedvesmo. Un “dzījie lauki” patiesībā nemaz nav tik dziļi.”

Katrs no “Zemes stāstiem” būs dokumentāls vēstījums par dzīvi šodienas laukos. Savstarpēji tie ir nesaistīti, tomēr kopā apliecina gan Latvijas lauku skaistumu, gan darba tikumu un nezūdošas vērtības.

Atslēgas

Tas ir atskats uz mūsu valsts seno vēsturi – jauns dokumentālo raidījumu cikls “Atslēgas. Gadsimta vēstures atradumi”.

Ar subtitriem to atkārtojumā varēs noskatīties LTV 1 – svētdienās pl. 13:45. Kopumā ir paredzēti 50 raidījumi, cikls turpināsies līdz pat decembrim.

“Atslēgas” vēstīs par Latvijas valsts vēstures nozīmīgākajiem jeb “atslēgas” notikumiem, personībām un pagriezieniem no 1918. gada līdz mūsdienām. Katra sērija 15 minūtēs parādīs vienu pagātnes notikumu no neparasta skatupunkta un tā ļaus to labāk izprast.

Piemēram, janvārī šādi “Atslēgu” sižeti jau bija veltīti 1991. gada janvāra barikāžu notikumiem, 1992. gada janvārī Ziemas olimpiskajām spēlēm Albervilā, 1951. gada janvāra padomju represijām utt.

Raidījumus ar subtitriem pēc to pārraidīšanas ēterā var skatīties LTV interneta vietnē www.lsm.lv sadaļā “Nedzirdīgajiem”. ▲

Sarmīte Plūme, LTV Dokumentālo raidījumu daļas redaktore

Subtitri un surdotulkojums LTV raidījumos 2018. gadā

Raidījums	Subtitri/ surdotulkojums	LTV kanāls/ internets	O r i g i n ā l - raidījuma laiks	Atkārtojums
Dienas ziņas, Kultūra, sports u.c.	surdotulkojums	LTV 1	Katru dienu 18 : 00	
Aktuālā intervija 1:1	surdotulkojums	www.ltv.lv	Otdienās 21 : 15	
	surdotulkojums	LTV 7		LTV 7 piektdienās 11 : 55
Tieša runa	surdotulkojums	www.ltv.lv	Trešdienās 21:20	
	surdotulkojums	LTV 7 LTV 1		LTV 7 ceturtdienās 11 : 55 LTV 1 ceturtdienās 00 : 15
Sporta studija	surdotulkojums	www.ltv.lv	Pirmdienās 22:00	
	surdotulkojums	LTV 7		LTV 7 sestdienās 11 : 00
Ielas garumā (katru otro nedēļu)	subtitri	LTV 7		LTV 7 ceturtdienās 07 : 30 LTV 7 svētdienās 08 : 00
Savai zemītei (katru otro nedēļu)	subtitri	LTV 7		LTV 7 ceturtdienās 07 : 30 LTV 7 svētdienās 08 : 00
Pasaules panorāma	subtitri	LTV 1		LTV 1 pirmdienās 00 : 25
Province	subtitri	LTV 1 LTV 7		LTV 1 piektdienās 05 : 30 LTV 7 trešdienās 08 : 05 LTV 7 svētdienās 07 : 30
Vides fakti	subtitri	LTV 1 LTV 7		LTV 1 trešdienās 05 : 30 LTV 7 ceturtdienās 08 : 00 LTV 7 svētdienās 07 : 30
Saknes debesīs	subtitri	LTV 1	Svētdienās 13 : 00	LTV 1 ceturtdienās 05 : 30 LTV 1 piektdienās 13 : 15
De facto	subtitri	LTV 7		LTV 7 trešdienās 07 : 30
Aizliegtais pagēmiens	subtitri	LTV 7		LTV 7 sestdienās laika zonā no 16 : 00 līdz 18 : 00
Atslēgas	subtitri	LTV 1		LTV 1 svētdienās 13 : 45
Bez aizvainojuma	subtitri	LTV 7		LTV 7 pirmdienās 14 : 40
Punkti uz i	subtitri	LTV 7		LTV 7 pirmdienās 15 : 20
Personīgā lieta	subtitri	LTV 7		LTV 7 trešdienās 15 : 00
Brīnumu laboratorija	subtitri	LTV 7	Sestdienās 10 : 30	LTV 7 svētdienās 11 : 40

Pēc pārraidīšanas LTV ēterā visi raidījumi ir pieejami LTV interneta vietnēs www.ltv.lv un www.replay.lv sadaļā “Nedzirdīgajiem”.

Ko var uzzināt Latvijas Nacionālajā arhīvā

Šī gada sākumā Rītausmas informatīvo trešdienu apmeklētājiem bija noorganizēta tikšanās ar Latvijas Nacionālā arhīva Izziņu un dokumentu izmantošanas nodaļas vadītāju Dignu Bērzi.

Vieslektore parādīja prezentāciju un divās stundās pastāstīja daudz interesanta par arhīva darbību un iespējām cilvēkiem izmantot arhīva krājumus dažādu viņus interesējošu faktu iegūšanai.

Vispirms pamatinformācija! Latvijas Nacionālajam arhīvam ir šādas struktūrvienības: Latvijas Valsts vēstures arhīvs; Latvijas Valsts arhīvs; Latvijas Kinofotofonodokumentu arhīvs; Personāla dokumentu valsts arhīvs un 11 zonālie (vietējie) valsts arhīvi.

Latvijas Valsts vēstures arhīvā Rīgā, Slokas ielā 16, uzkrāti vairāk nekā seši miljoni dokumentu par vēsturiskajiem notikumiem, politiskajiem procesiem, ekonomisko, sociālo un kultūras dzīvi Latvijā no 1220. līdz 1945. gadam. Tas ir vecākais no Latvijas arhīviem, un tajā glabājas senākie dokumenti – pergamentu kolekcija, muižu un cilvēku dati, baznīcu dokumenti u.c.

Arhīvā atrodas plašākā un senākā Latvijas vēstures perioda (no 13. gs. līdz 1945. gadam) dokumenti ģeoloģisku pētījumu (par dzimtas vēsturi, ciltskoka izpēti un sastādīšanu) veikšanai par savas dzimtas vēsturi.

Ja cilvēks interesējas, viņš pats var veikt patstāvīgu pētījumu arhīva lasītavā vai internetā izmantot arhīva sadaļu "Raduraksti". Ir arī iespēja lūgt arhīvam profesionāli sagatavotu pētījumu.

Latvijas Valsts arhīvā (LVA) Rīgā, Bezdelīgu ielā 1A, glabājas Latvijas sociāldemokrātisko un komunistisko organizāciju dokumenti, sākot no 1899. gada; Latvijas PSR Valsts drošības komitejas dokumenti par represētajām personām; citi dokumenti par padomju laiku no 1940. līdz 1991. gadam.

Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas LVA uzkrāj un glabā LR augstāko valsts pārvaldes institūciju, Rīgas un Jūrmalas pašvaldību, kā arī sabiedrisko organizāciju, biedrību, privātpersonu dokumentus. Arhīvā uzkrāti arī trimdas latviešu organizāciju dokumenti.

Latvijas Valsts kinofotofonodokumentu arhīvā Rīgā, Šmerļa ielā 5, uzkrāti audiovizuālo (kino), foto, skaņas un elektroniskie dokumenti. Šī arhīva izveidotajā datubāzē "Redzi, dzirdi Latviju!" ir pieejamas 4352 kinohronikas, 1596 dokumentālās filmas un 370 spēlfilmas, kas tapušas laikā no 1910. līdz 1996. gadam. Bet filmas var skatīties šeit: <http://www.redzidzirdlatviju.lv/>

Personāla dokumentu valsts arhīvā (PDVA) Rīgā, Ata ielā 1, var atrast Rīgas un Jūrmalas reorganizēto un likvidēto valsts un

pašvaldību institūciju, privāto juridisko personu personāla dokumentus par laika periodu no 1944. gada līdz mūsdienām.

Zonālie valsts arhīvi ir Alūksnē, Daugavpilī, Jelgavā, Jēkabpilī, Liepājā, Rēzeknē, Siguldā, Tukumā, Valmierā, Ventspilī, Cēsīs. Tie izveidoti 1991. gadā.

No 2011. gada zonālie valsts arhīvi ir reorganizēti par Latvijas Nacionālā arhīva teritoriālajām struktūrvienībām.

Šajos arhīvos uzkrāts vairāk nekā 6,6 miljoni PSRS okupācijas režīma (1944 – 1991) vietējo valsts un pašvaldību institūciju, uzņēmumu un organizāciju dokumentu.

Tiek glabāti arī valsts un pašvaldību institūciju, likvidēto, bankrotējušo un privatizēto uzņēmumu dokumenti.

Uzkrājumi ir brīvi pieejami un izmantojami, ja to pieejamību neierobežo likumi.

Jebkurš var pieprasīt un iegūt informāciju par sevi un mirušiem radniekiem, bet jāuzrāda pase vai ID karte un radniecību apliecinājoši dokumenti.

Tikšanās dalībnieki uzdeva daudz jautājumu. Piemēram, vai iespējams uzzināt savu dzimšanas vietu, datumu un pat pulksteņa laiku?

D. Bērse paskaidroja, ka precīzus datus par dzimšanas laiku var meklēt dzemdību vēsturē, kas tikusi veidota un glabāta attiecīgajā dzemdību namā vai slimnīcā, kur cilvēks piedzimis. Taču PSRS laikā šo dokumentu glabāšanas termiņš bija tikai 25 gadi, pēc tam tās tika iznīcinātas. Tāpēc par tiem, kuri dzimuši tajā laikā, atrast datus par precīzu dzimšanas laiku varbūt nav iespējams.

Bet kopš 1998. gada dzemdību vēsturēm glabāšanas termiņš ir 75 gadi un tās tiek glabātas attiecīgajā dzemdību namā vai slimnīcā. Ja nav pagājuši 75 gadi, tad dzimšanas datiem tur jābūt. Ja attiecīgais dzemdību nams vai slimnīca ir likvidēta, tās dokumenti var būt nodoti glabāšanā Latvijas Nacionālajam

arhīvam, jāmeklē tur.

Tādā gadījumā jāiesniedz pieprasījums Latvijas Nacionālajam arhīvam un tajā jānorāda vārds, uzvārds (ja uzvārds mainīts, jānorāda tas, kas bija dzimšanas laikā); dzimšanas datums; mātes vārds, uzvārds; dzemdību nama vai slimnīcas nosaukums.

Vai var uzzināt datus par saviem radniekiem? Iespējams, bet vispirms jāsniedz precīzi dati par sevi.

Jāsniedz par sevi šādas ziņas: vārds, uzvārds, iespējami precīzas ziņas par attiecīgo radnieku: viņa vārds, uzvārds, dzimšanas laiks un vieta; reliģiskā piederība (piemēram, katolis, luterānis), ziņas par viņa vecākiem, laulātajiem, pēcnācējiem vai citiem radiem.

Visi šie dati palīdzēs atrast konkrēto radnieku. Starp citu, dokumenti par cilvēka dzimšanu, laulībām un miršanu Latvijā līdz 1914. gadam ir uzkrāti Latvijas Valsts vēstures arhīvā, bet no 1915. gada – LR Tieslietu ministrijas Dzimtsarakstu departamenta arhīvā.

Cilvēkiem bieži vien pazūd dokumenti par agrākajām darbavietām – tie vajadzīgi, lai pierādītu darba stāžu. Tas ir iespējams. Uzņēmumu personāla dokumentus 75 gadus glabā pats uzņēmums. Ja uzņēmums tiek reorganizēts vai likvidēts, dokumentus pārņem glabāšanā uzņēmuma pārņēmējs vai augstākstāvošā institūcija, vai arī valsts arhīvs.

Lai saņemtu izziņu vai dokumentu kopijas par agrākajām darbavietām un saņemto atalgojumu, cilvēkam pašam jāuzrāda dati par sevi, agrākās darbavietas nosaukums un vismaz aptuvenais laiks, no kura līdz kuram laikam viņš ir strādājis šajā darbavietā.

Kā redzams, jebkurā gadījumā vispirms pašam cilvēkam jāapzina un jāsniedz kaut vai aptuveni dati par meklējamo objektu vai personu, tikai tad arhīvs varēs kaut ko sameklēt. ▲

Zigmārs Ungurs
Foto: Juris Grundulis

Kurlmēmo Dzīve

Nedzirdīgo ieguvumi Latvijas valsts pastāvēšanas laikā

Pirms Latvijas valsts nodibināšanas nedzirdīgiem Latvijā bija 3 skolas: Rīgā, kur mācības valoda bija vācu, Jelgavā – ar latvju un vācu klasēm un Valmierā – ar latvju mācības valodu.

Rīgas skolā latviešu bērniem bija jāmācās vācu valodā. Tāpat vācu garā audzināja latviešu bērnus arī Jelgavas kurlmēmo skolā. Tā latviešu bērni iemācījās svešu valodu un nevarēja saprasties ar saviem piederīgiem un tautu. Mācību ilgums skolās bija 6 – 7 gadi. Lai gan par nedzirdīgo skološanu rūpējās Kurlmēmo skolu palīdzības biedrības, tomēr visi nedzirdīgi nevarēja skolas apmeklēt.

Tikai bagātākie nedzirdīgie varēja samaksāt dārgo skolas naudu. Trūcīgie palika bez skolas. Latgalē kurlmēmo skolas nemaz nebija, tāpēc tur nedzirdīgie palika bez izglītības. Vēl jāpiezīmē, ka nedzirdīgiem pirms Latvijas valsts nodibināšanas nebija ne savu biedrību, ne laikraksta.

Pēc Latvijas valsts nodibināšanas kurlmēmo skolotāji un labvēļi sāka rūpēties par kurlmēmo skolu darbības atjaunošanu, kas kara gados bija pārtraukta. Rīgas pilsēta pārņēma Rīgas kurlmēmo skolu savā gādībā, ar latviešu un vācu mācības valodu. Rīgas pilsētas bērni šai skolā varēja mācīties bez maksas.

Jelgavas un Valmieras kurlmēmo skolas savā gādībā pārņēma valsts. Valsts skolās bērnus māca latviešu valodā. Skolas nauda audzēkņiem nav jāmaksā. Tikai par uzturu internātā bija jāmaksā, bet arī te mazturīgiem skolēniem palīdzēja pašvaldības. 1923. gadā valsts atvēra jaunu skolu arī Latgales nedzirdīgiem bērniem – Laizānos.

Valsts skolu telpas kara laikā bija stipri nolaistas un to iekārtas sabojātas. To vajadzēja atjaunot. Skolās katru gadu auga skolēnu skaits. Telpas kļuva par šaurām. Valsts uzcēla jaunus, skaistus skolas namus Jelgavā un Valmierā; atjaunoja vecās ēkas Laizānos. Skolu uzturēšana, jaunceltnes un pārbūves prasīja no valsts daudz naudas. Pie skolām valsts atvēra arī darbnīcas, lai audzēkņi varētu mācīties amatus, un piešķirta zemi, kur mācīties lauksaimniecību un dārzkopību. Mācības kursu skolās pagarināja uz 8 gadiem, vēlāk uz 10 gadiem.

Pēc 1934. gada 15. maija (tad notika Ulmaņa valsts apvērsums – red.) valdība pa-

pildināja likumu par kurlmēmo apgādāšanu. Tagad trūcīgo laucinieku kurlmēmos bērnus skolās un kopmītnēs uztur valsts. Šis likums dod iespēju visiem nedzirdīgiem bērniem apmeklēt skolas. Pirms 15. maija to nevarēja teikt, jo pašvaldības dažreiz atteicās maksāt par trūcīgo bērnu uzturēšanu internātā.

Par lielo valsts gādību nedzirdīgie arvien bijuši pateicīgi. Savu pateicību tie pierādījuši darbos – skolu beidzot, kļuva par godīgiem un centīgiem Latvijas pilsoņiem. Apvienodamies savās biedrībās, tie strādājuši arī sabiedriskā laukā, izkopuši savā vidū valstisku apziņu. Arī nedzirdīgo saimē tagad valda 15. maija gars – vienprātība un nesavtīgā kalpošanā tautai un valstij. Šo garu cenšas paust arī nedzirdīgo laikraksts “Kurlmēmo Dzīve”, kurš arvien vairāk iet nedzirdīgo saimē, vieno tos un saista.

Atjaunotās Latvijas 4 gadi ar savu gaišumu apmirdz visus 20 Latvijas valsts pastāvēšanas gadus. To gaišumā nodziest visi tumšo, grūto dienu rēgi un atmiņas. Ieejot valsts trešajā gadu desmitā, nesīsim savās sirdīs karstu lūgšanu: Lai atjaunotās Latvijas gaišums iet līdzī mūsu tautai Mūžīgā Latvijā!” ▲

J. Mansons

Vai nedzirdīgiem interesē viņu laikraksts?

Nedzirdīgie, skolotāji un audzinātāji ar lielu prieku izlasīja H. Švēdes rakstu iepriekšējā “Kurlmēmo Dzīves” numurā. Sevišķi nedzirdīgie sāka gaidīt minētā raksta piepildīšanos.

Arī redakcija sajūsmināta sprieda, ka nu reiz sāksies normāls darbs laikraksta rediģēšanā, ka ienāks dažādi raksti ar dažādām domām un redakcijas kolēģija varēs dot tos nedzirdīgiem, mācot, kā dzīvot līdz tautas, valsts un vispār sabiedriskai dzīvei.

Bet jau pienācis laiks izdot nākamo numuru un no gaidītās atsaucības vēl nekas nav manāms. Kāpēc tā? Varbūt tas pavisam ir nevajadzīgs? Varbūt nedzirdīgiem tomēr vajadzētu rakstīt materiālus laikrakstam “Kurlmēmo Dzīve”? Varbūt nedzirdīgo skolotājus tas neinteresē un tiem gar to nav nekādas daļas?

Visi šie jautājumi prasa pēc atbildes. Patiesībā nedzirdīgie savu laikrakstu ar ilgošanos gaida. Redakcijai ir daudzas vēstules, pašu nedzirdīgo atsauksmes, kas to pierāda.

To varēja redzēt arī Vidzemes kurlmēmo biedrības pilnās sapulcēs. Ar lielu dedzību ne-

dzirdīgie aizstāvēja savu laikrakstu, kad reiz pacēlās doma līdzekļu trūkuma dēļ to slēgt. “Mēs nedrīkstam tik vērtīgu palīgu atstāt, mums pašiem ar saviem ziedojumiem tas jāuztur,” – tā izsacās kāds no nedzirdīgiem, aicinot ziedot no pašu sūri grūti pelnītiem santīmiem.

Tāpat nevarētu teikt, ka nedzirdīgiem viņu vienīgais laikraksts “Kurlmēmo Dzīve” būtu vienaldzīgs. Tā ir viņu vienīgā garīgā barība un ceļa rādītājs.

Kāpēc tad viņi paši neraksta? Viņu skolotāji un audzinātāji to vislabāk zina un saprot. **Lielākam vairumam nedzirdīgo tas ir par grūtu** – izteikt savas pārdomas rakstiski. Rakstu rindas gan ir patīkami lasīt, bet nav tik patīkami tās rakstīt.

Mums jāsaprot: pagaidām vēl paši nedzirdīgie nevar dot visu nepieciešamo saturu savam laikrakstam. ▲

Anno 1938

Ar šo numuru “Kurlmēmo Dzīve” noslēdz savu 1938. gada darbu. Līdz šim iznākuši, kā jau solīts, pavisam 6 numuri – ik otro mēnesi viens.

Par to nu lasītājiem un arī pašai redakcijai liels prieks un brīnums – pirmo reizi visa “Kurlmēmo Dzīves” pastāvēšanas laikā žurnāls iznācis iepriekš paredzētā kārtībā.

Bet ne tikai tas. Redakcija bija apsolījusi žurnālu izlaist pusloknes biezu (8 lappuses), bet tagad mēs redzam, ka tas tomēr tā nav – 3. numurs ir pavisam 16 lappuses un 5. numurs 12 lpp. biezi – vairāk, nekā solīts. Tas prasīja ne tikai vairāk darbu, bet arī vairāk naudas līdzekļu (3. numurs izmaksāja ap 130 Ls).

Žurnāls iespiests caurmērā 450 eksemplāros (Nr. 3. – 600 eks.), un tas izdalīts 75 Vidzemes kurlmēmo biedrības biedriem, 100 Latvijas Nedzirdīgo biedrības biedriem, apm. 50 skolotājiem, 25 kurlmēmo skolu 8. klašu audzēkņiem brīveksemplāri, kā arī pārdots ar sadarbnieku un skolotāju starpniecību. ▲

Sanāciet, sadziediet, sadancojiet!

14. aprīlī pl. 14 Rītausmā

Svinības "Dziesmas ceļš"
Melodeklamācijai – 45

Pieteikties pie Brigitas Lazdas,
Regīnas Rizikas un Ineses Immures.

Ieeja: pret ziedojuumiem

Pasākumi biedrībās aprīlī

RĪGĀ

4., 11., 18., 25.04 pl. 16 Laikrakstu un žurnālu apskats

JELGAVĀ

20.04 Ekskursija uz Tartu - AHHA

TUKUMĀ

1.04 pl. 11 Lieldienas pasākums

PLAUVIŅĀS

21.04 pl. 12 Tematiskais pasākums „Pavasaris nāk”

VALMIERĀ

3., 10., 17., 24.04 pl. 15.30 Dejas un kustības

5.04 pl. 14 Laikrakstu apskats

12.04 pl. 14 Informācija par nedzirdīgo dzīvi

18.04 pl. 12 Foto izstāde „Nezināmais. Mainīgais” – Laipā

19.04 pl. 14 Pārruna: “Katram jāzina savs asinsspiediens!”

26.04 pl. 14 Mazās talkas diena

RĒZEKNĒ

3., 17.04 pl. 13 Avīžu un žurnālu koplasišana „Sapratne”

5.04 pl. 12 Mutvārdu žurnāls „Gribam visu zināt”

5.04 pl. 14 Erudītu pēcpusdiena “Galda spēles”

10.04 pl. 13 Pārrunas „Ko mēs zinām?”

12.04 pl. 11 IK „Vissija” – Radošās idejas

14.04 pl. 12 IK „Juniors” „Pavasara boulingis”

14.04 pl. 15 Galda spēles

19.04 pl. 12 Pārrunas par nedzirdīgo dzīvi

21.04 pl. 11 IK „Saimniecīte” – Recepte možumam

21.04 pl. 9 Lielā biedrības talka

24.04 pl. 13 Mutvārdu žurnāls „Gribam visu zināt”

26.04 pl. 12 Avīžu un žurnālu koplasišana „Sapratne”

SMILTENĒ

5., 26.04 pl. 12 Pārrunas

12.04 pl. 12 Atpūtas pasākums „Neparastās galvas rotas”

19.04 pl. 12 Nedzirdīgo ziņas

ALŪKSNĒ

6., 17., 24.04 pl. 12 Informācijas diena

10.04 pl. 12 Laikrakstu apskats

13.04 pl. 12 Atpūtas pasākums „Neparastās galvas rotas”

DAUGAVPILĪ

3.04 pl. 13 Tematisks pasākums „Jāiet olas ripināt”

5.04 pl. 13 Informācija par nedzirdīgo dzīvi

10., 26.04 pl. 13 Laikrakstu apskats

12.04 pl. 16 Pie mums viesos: ukraiņu melodeklamētājs

17.04 pl. 13 Lekcija

19.04 pl. 13 „Asinu prātu”

24.04 pl. 13 IK „Nezinīši”

KULDĪGĀ

4.04 pl. 11 Sieviešu klubiņš

5., 12., 19., 26.04 pl. 10 Vingrošana

7.04 pl. 12 Lieldienu svētku pasākums (līdz 2 krāsotas olas un groziņš; ierasties pavasarīgos zaļas un dzeltenas krāsas tērpos).

9.04 pl. 18 Dejošana

11.04 pl. 12 Informatīvā diena

21.04 pl. 11 Ekskursija uz zemnieku saimniecību „Birznieki” Kandavas novadā

23.04 pl. 12 Spodrības diena

VENTSPILĪ

2.04 pl. 14 Lieldienu konkurss

3.04 pl. 18 IK „Sports”

5., 12., 26.04 pl. 11 Laikrakstu un žurnālu apskats

10.04 pl. 18 IK „Kulinārija”

17.04 pl. 18.30 Mutes veselības diena

19.04 pl. 11 Pārrunas „Jaunami pasaulē”

24.04 pl. 18 Pasākums „Nedzirdīgo dzīve”

LIEPĀJĀ

3., 10., 17., 24.04 pl 12 Laikrakstu un žurnālu apskats

3.04 pl. 13 Lieldienu prieki

5., 12., 19., 26.04 pl. 18 Dejošana

10.04 pl. 13 Atpūtas pasākums „Liepājas biedrībai – 70”

17., 24.04 pl. 13 Informācija par nedzirdīgo dzīvi

23., 24., 25., 26., 27.04 Talkas dienas

JAUNPIEBALGĀ

21.04 pl. 12 Atpūtas pasākums „Vai jūtat pavasara vēsmas?”

Līdzjūtība

*Tu paliksi vārdā, tu paliksi domā,
Tu paliksi bērnos, jā, bērnos varbūt.
Bet vienmēr uz zemes,
Vienmēr starp ļaudīm,
Starp mums tev vajadzēs būt...*

Mūsu dziļa līdzjūtība **Leonam**, atvadoties no mīļās sievas. Skumstam kopā ar Armandu un Jautrīti, atvadoties no mātes. Jūtam līdzī mazbērniem par omītes zaudējumu.

Valmieras biedri un Leona draugi

Mīļi sveicam!

*Veselību stipru, allaž gaitu ņipru,
Brīnišķīgu omu, tūkstoš labu domu.
Garlaicību nepazīt, visus darbus padarīt,
Izklaidēties prast, visur dzīvē prieku rast.*

80

6.04. Juris Spēkainis - Spēkainis, Liepājas

75

4.04 Kārlis Pankratjevs, Rīgas

16.04 Irma Kraģe, Rīgas

22.04 Leons Gumbriš, Valmieras

70

9.04 Dzintra Ligita Herbste, Rīgas

27.04 Gunta Tetere, Valmieras

28.04 Valentīna Kartašova, Rīgas

60

4.04 Kornelija Holmberga, Rīgas

26.04 Vija Liškovska, Rīgas

17.04 Regīna Radkeviča, Daugavpils

55

1.04 Valdis Alps, Rīgas

1.04 Juris Veidemanis, Rīgas

2.04 Ingrīda Gile, Valmieras

4.04 Sergejs Nikolajenoks, Valmieras

8.04 Vladimirs Grenevicis, Liepājas

13.04 Anita Šņepste, Valmieras biedrība

ĪPAŠAIS SVEICIENS

FEODORAI UN PĒTERIM KALVĪŠIEM

Vien abi kopā jūs esat debesīs,

Vien abi kopā jūs esat strauts,

līdz jūrai jums aizšūpot ļauts.

Kad dvēseles nestunda klāt,

Ar vīrieša spēku un sievietes

maigumu

Nav bailu pret bargāko negaisu stāt.

No sirds sveicam jūs 50 gadu zelta kāzu jubilejā!

Lai jums mīlestības un laimes pilna tālākā kopdzīves taka.

Sveic Rēzeknes nedzirdīgo biedrība

**Nākamais numurs
20. aprīlī**

*Tas ir dziesmas ceļš,
Kas tavā sirdī dzēl.
Dziesma spārnos ceļ,
Dziedi vēl un vēl!*

/Valdis Pavlovskis/

Jubilejas pasākums

”DZIESMAS CEĻŠ”

14. aprīlī plkst. 14

kultūras centrā “Rītausma”, Rīgā, Kandavas ielā 27

- *Atzīmēsim LNS melodeklamācijas 45 gadus*
- *Izdziedāsim mīlākās dziesmas zīmju valodā*
- *Uzstāsies un izklaidēs nedzirdīgais ukraiņu melodeklamētājs Jevgēņijs Meļņikovs*

Ieeja par ziedojumu:

*Aktīviem melodeklamētājiem – vismaz 5 eiro
Pārējiem LNS biedriem – 10 eiro
LNS biedru draugiem – 15 eiro
Bērniem – 3 eiro
Būs cienasts.*

*Ieejas kartes pret ziedojumu var iegādāties
līdz 1. aprīlim pie Regīnas Rizikas
LNS muzejā (Rītausmā, 2. stāvā)
katru darba dienu no plkst. 10 līdz 17*

Uzziņas:

Skype: Brigita_kc; brigita.lazda@lns.lv

Skype: inese.immure; inese.immure@lns.lv

Svētku organizētāji

